

Ο ΝΕΟΣ

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

114

Νεανικό & Μαθητικό περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
“ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

Ταχυδρομική διεύθυνση:
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ.20100
Τηλ: 27410.29663
www.apostolospavlos.gr

Περίοδος Β' Χρόνος ΙΕ'
(Περίοδος Α': 1994-8)

Τεύχος **114** (160)
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

Συντάσσεται από μαθητές
των Εκπαιδευτηρίων
με την γενική επιμέλεια
της Διεύθυνσης.

Υπεύθυνος ύλης:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, φιλόλογος

Εκδότης - Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα
Δ/ση e-mail:
grammateia@apostolospavlos.gr
ΤΥΠΟΙΣ: Lithos

Περιεχόμενα

- 27 «Έθνος άγιον»
28 Ελληνόπουλα του '21 σου γράφουν
30 Ομιλία περί του αοιδίμου Πατριάρχου
Γρηγορίου Ε', Γ. Τερτσέτη
31 Σημαντικά γεγονότα
της Ελλ. Επανάστασης
34 «Μαθητεύοντας» κοντά
στους αγίους
35 Μιλάμε σωστά Ελληνικά;
36 Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας
38 Συγκλονιστικά περιστατικά
από την Ορθόδοξη Ιεραποστολή
40 Φιλολογική Γωνιά:
«Τίποτε άλλο πιο γλυκό από την
πατρίδα» - Το χθες να γίνει σήμερα
42 Ένα Πάσχα σε τουρκικό μαχαλά
της Σταμπούλ (Διήγημα)
44 Δελτίο Ειδήσεων για Εφήβους
46 Ξενόγλωσσες σελίδες
Γαλλικό: Réagir contre le harcèlement
scolaire
47 Οι «Σπίθες» του «Πυρσού»

Εικόνα εξωφύλλου: Η Μάχη της Κορίνθου
(1822). Στις αρχές Απριλίου 1821 οι Κορίνθιοι
επαναστατούν και πολιορκούν τον Ακροκό-
ρινθο, όπου έχουν κλειστεί οι Τούρκοι. Είναι η
πρώτη πολιορκία του κάστρου, η οποία όμως
δεν ήταν επιτυχής.

**Χωρίς Ελευθερία, τι θα ήσουν, Ελλιάς;
Χωρίς εσένα, Ελλιάς, τι θα ήταν ο κόσμος;**

Wilhelm Müller, «Hellas und die Welt»

(Γερμανός ποιητής, φλογερός Φιλέλληνας, που πήρε την προσωνυμία «ο Müller των Ελ-
λήνων». Προς τιμήν του ένας δρόμος του Μεταξουργείου ονομάστηκε Οδός Μυλλέρου,
μετά από πρόταση του θεμελιωτή της ελληνικής λαογραφίας Νικολάου Πολίτη.)

«Έθνος άγιον»

Καμμία επανάσταση δεν γέννησε αγίους. Γέννησαν ήρωες αλλά όχι αγίους. Το Εικοσιένα έρχεται ολοσκέπαστο από χρυσό νέφος αγίων και μαρτύρων. Δικών του αγίων, δικών του μαρτύρων. Ανθρώπων που κάτω από την επιφανει-

ακή τους τραχύτητα, κάτω από την αντρική τους σιγή, φλογίζονταν από πίστη στα επουράνια, ήταν άμεσα, και χωρίς συναισθηματισμούς και επιτήδευση, ενωμένοι με τον Θεό και η φωνή του εθνικού χρέους μέσα τους αντηχούσε με λαλιά αθανασίας.

Τι θαύμα ήταν αυτό που επιτέλεσαν οι πατέρες μας; Άνθρωποι ταπεινοί, έτοιμοι να δώσουν όλα για ένα λόγο αγάπης, στην πίστη τους ανυποχώρητοι, εραστές περίπαθοι της Πατρίδας, φίλοι σταθεροί, φαμελίτες σεμνοί και μυαλωμένοι. Αυτές οι θαυμαστές πνευματικές πραγματικότητες του Εικοσιένα έκαναν τον Φραγκίσκο Σκούφο να γράψει: «Μίλησε και συ, ω ουρανέ! Ειπέ και εσύ με ακτινοβόλο γλώσσα της χριστωνύμου Ελλάδος τες δόξεις...

αν ο Εωσφόρος σε έγδυσε από τους αγγέλους, το Ελληνικόν γένος τόσους και τόσους αγίους σου έδωσε, οπού δεν φαίνεσαι πλέον ουρανός, αμή, χωρίς καμμίαν υπερβολήν, όλος φαίνεσαι μία Ελλάδα». Όλος ο ουρανός, μια Ελλά-

δα. Θέ μου! Πώς βγήκαν από ανθρώπινα χείλη τέτοιες συγκλονιστικές αλήθειες!

Το Εικοσιένα εξαγίασε το Έθνος μας. Το πέρασε από την κοιλάδα του εθνικού μας κλαυθμώνα και το έντυσε με φύλλα δάφνης, μ' αθανασία και αγιότητα. Η Επανάσταση, που φλόγισε με το πάθος της Ελευθερίας το γένος μας, ήταν τεχνουργός αγίων, επανάσταση αγιασμένη, που ξεχύθηκε σα λάβα από τα στήθη της Ορθόδοξής μας Εκκλησίας. Και το πνεύμα εκείνης της επανάστασης δεν πρέπει να πεθάνει, αν θέλουμε να μη χαθεί το Έθνος μας.

† Κώστας Ε. Τσιρόπουλος

(Από «Το Εικοσιένα ως προσωπικό πρόβλημα»)

Κάθε Μήνα...

**Για του Χριστού την πίστη την αγία, για της πατρίδος την ελευθερία,
γι' αυτά τα δύο πολεμώ, μ' αυτά να ζήσω επιθυμώ,
κι αν δεν τα αποκτήσω, τι μ' ωφελεί να ζήσω;**

Ελληνόπουλα ζου

τάξει το Σούλι, τάζοντάς του για ανταμοιβή αξιώματα και την απελευθέρωση των ανδρών του και κυρίως του γιου του. Η επιστολή είναι μνημείο ηρωισμού και φιλοπατρίας.)

Είμαστε Ελληνόπουλα της τουρκοκρατίας. Ζήσαμε τα παιδικά και εφηβικά μας χρόνια μέσα στη σκλαβιά του τούρκου. Τα βάσανά μας φαίνονταν ατελείωτα. Νομίζουμε τα έχεις ακούσει...

Πίστεψέ μας, ήθελε πολύ ηρωισμό για να τ' αντέξεις! Κι εμείς αγωνιζόμασταν. Να γίνουμε ήρωες, για να αντέξουμε. Να γίνουμε ήρωες, για να ξαναδούμε λευτεριά. Να μη ζούμε πια μέσα στον φόβο, να μπορούμε να ορίζουμε τον εαυτό μας, την περιουσία μας, τον τόπο μας. Να μορφωνόμαστε, να κυνηγάμε τα όνειρά μας. Να ζούμε δηλαδή όπως εσύ, Ελληνόπουλο του 2021!

Χαιρόμαστε που είσαι ελεύθερο! Άλλωστε, δώσαμε πολλά κι εμείς γι' αυτό... Και στέλνουμε αυτό το γράμμα για να σου το θυμίσουμε. Να φυλάς σαν τα μάτια σου τη λευτεριά: τη λευτεριά της πατρίδας μας και τη λευτεριά της πίστης μας. Κι αν χρειαστεί, να κάνεις κι εσύ ό,τι πρέπει για να την υπερασπιστείς! Όπως εμείς. Δύο κείμενα αρκούν, για να σου θυμίσουν ως πού φτάνει η αγάπη για την πατρίδα...

Γράμμα ζου Τζαβέλα στον Αλή πασά

(Το έγραψε το 1792, όταν, ενώ ήταν αιχμάλωτος του μαζί με τον γιο του Φώτο, κατάφερε να γυρίσει στην πατρίδα του. Ο Αλή Πασάς ζητούσε από τον Τζαβέλα να του υποδείξει τρόπο να υπο-

Αλή πασά, χαιρόμαι όπου εγέλασα ένα δόλιον. Είμ' εδώ, να διαφεντεύσω την Πατρίδα μου εναντίον εις ένα κλέπτην. Ο υιός μου θέλει αποθάνει, εγώ όμως απελπίστως θέλω τον εκδικήσω πριν ν' αποθάνω. Κάποιοι Τούρκοι, καθώς εσύ, θέλουν ειπή ότι είμαι άσπλαχνος πατέρας, με το να θυσιάσω τον υιόν μου διά τον δικόν μου λυτρωμόν. Αποκρίνομαι, ότι εάν εσύ πάρης το Βουνόν (σ.σ. το Σούλι), θέλεις σκοτώσει τον υιόν μου με το επίλοιπον της φαμελίας μου και τους συμπατριώτας μου, τότε δεν θα ημπορέσω να εκδικήσω τον θάνατόν του, αμμή αν νικήσωμεν, θέλει έχω και άλλα παιδιά, η γυναιίκα μου είναι νέα, εάν ο υιός μου, νέος καθώς είναι, δεν μένη ευχαριστημένος ν' αποθάνη διά την πατρίδα του, αυτός δεν είναι άξιος να ζήση και να γνωρίζεται ως υιός μου. Προχώρησε λοιπόν άπιστε, είμαι ανυπόμονος να εκδικηθώ.

Εγώ ο ωμοσμένος εχθρός σου, Καπετάν Λάμπρος Τζαβέλας.

Υ.Γ.: Η επιστολή και το τέχνασμα του Τζαβέλα εξόργισαν τον Αλή, που αμέσως σκέφτηκε να σκοτώσει τον Φώτο. Τον συγκράτησαν όμως αξιωματούχοι του, πιθανόν με τη σκέψη ότι ίσως χρησίμευε στο μέλλον... Όταν άρχισε η επίθεση στο Σούλι, οι Σουλιώτες ήταν απόλυτα έτοιμοι κι έτσι, παρά τη σφοδρότητά της, αυτή κατέληξε σε πανωλεθρία. Ο Αλής υποχρεώθηκε σε διαπραγματεύσεις και, μεταξύ των άλλων, στην απελευθέρωση όλων των Σουλιωτών ομήρων, και του Φώτου, ο οποίος συνέχισε την ηρωική παράδοση της γενιάς του...

'21 σου γράφουν...

Το Υδραιόπουλο

Ήμουν μικρό παιδάκι και μαζί του μίαν ημέρα
ο πατέρας μου με πήρε στα μακριά πελάγη πέρα.
Μούμαθε εύκολα κολύμπι μ' ένα χέρι δυνατό,
μες τα κύματα να πέφτω κι ως την άμμο να βουτώ.
Ασημόφραγκο πετούσε τρεις φορές μες το νερό
και για δώρο μού τ' αφήνει, μόνο αν τρεις φορές το βρω.
Ύστερα κουπί μού δίνει και στη βάρκα του με βάζει,
ενώ ακούραστος κοντά μου στέκεται και με γυμνάζει.
Μούμαθε να σπω το κύμα μ' ένα χτύπο κοφτερό,
τα μπουρίνια ν' αποφεύγω, τα κοτρώνια ν' αψηφώ.
Κι από τη μικρή βαρκούλα στο καράβι του με παίρνει,
που στους βράχους και στις ξέρες άγρια τρικυμιά μάς σέρνει.
Πάνω στο ψηλό κατάρτι κοίταζα στο περιγιάλι,
να περνούν βουνά και κάστρα πίσω μας με βια μεγάλη.
Κάθε πέταμα μου δείχνει των πουλιών να μελετώ,
κάθε φύσημα του αγέρα, κάθε νέφος να κοιτώ.
Κι αν λυγούσε το κατάρτι μέσα στην ανεμοζάλη
κι αν με ράντιζε το κύμα λούζοντάς με ως το κεφάλι,
ο πατέρας μου στα μάτια μ' έβλεπε με προσοχή-
στο καλάθι εγώ καθόμουν δίχως φόβου ταραχή.
Τότε μ' όψη φλογισμένη, λέει, και μάτι αστραφτερό:
«Βλογημένο το σπαθί σου, Υδραιόπουλο μικρό!».
Σήμερα σπαθί στο χέρι μούβαλε και μ' άγια ελπίδα
μ' όρκισε να πολεμήσω για Θεό και την Πατρίδα.
Με το βλέμμα του απ' τα πόδια με μετρούσε ως την κορφή
και το βύθιζε, θαρρούσες, στην καρδιά μου σαν καρφί.
Απ' το χέρι το σπαθί μου ξάφνου μια στιγμή τ' αρπάζει
και κρατώντας το σαν άντρας, προς τον ουρανό κοιτάζει.
Κι είπε μ' όψη φλογισμένη και με μάτι αστραφτερό:
«Βλογημένο το σπαθί σου, Υδραιόπουλο μικρό!».

Βίλχελμ Μύλλερ (μετάφρ. Γ. Στρατήγη)

Ὁμιλία περὶ τοῦ ἀοιδίου Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄, 1853

(ἀποσπάσματα)

τοῦ Γεωργίου Τερτσέτη

...Αἰσθάνομαι σήμερον ἀνάγκην (...) νὰ σᾶς μιλήσω διὰ τὸν μακαρίτην Γρηγόριον, Πατριάρχην καὶ Ἀρχιεπίσκοπον Κων/πόλεως. (...) Θὰ ἱστορήσω λοιπὸν τὴν ἀθώαν του ζωὴν, τὴν κλίσιν, τὸν ἔρωτα τοῦ μακαρίτου πρὸς τὴν ἐπιστήμην, θὰ σχολιάσω τὴν φιλομάθειαν, τὸν πατριωτισμόν του, θὰ κλείσω τὸν λόγον μου μετὰ τὴν διήγησιν τοῦ μαρτυρίου του. (...)

τοὺς δρόμους τῆς Ὁδησοῦ, τῆς Ἐπτανήσου ἢ τῆς Ἀγκώνας νὰ μὲ δακτυλοδείκνουν τὰ παιδιὰ, ἰδοὺ ὁ φονιάς Πατριάρχης! Ἄν τὸ ἔθνος μου σωθῇ καὶ θριαμβεύσῃ, θὰ μ' ἀποζημιώσῃ ἐλπίζω, με θυμιάματα τιμῆς καὶ ἐπαίνου, ἐπειδὴ ἔκαμα τὸ χρέος μου. Τετάρτη φορὰ δὲν θὰ ἀνεβῶ πλέον εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Ἄθωνος, δὲν τὸ

θέλω χαίρετε, σπήλαια καὶ κορυφές τοῦ ἱεροῦ βουνοῦ χαῖρε, θαλάσσιον κύμα χαῖρε, Σπάρτη καὶ Ἀθήνα, ὅπου ἤθελα νὰ συστήσω σχολεῖα ἐπιστημόνων διὰ τοὺς νέους τῆς πατρίδος χαῖρε, γῆ τῆς γεννήσεώς μου, Δημητσάνα. Ἐγὼ ὑπάγω ὅπου μὲ καλεῖ, μὲ βιάζει ἡ γνώμη μου, ἡ μεγάλη μοῖρα τοῦ ἔθνους καὶ ὁ οὐράνιος Θεός, ἔφορος θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.»

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῶν Βαΐων, τὴν Κυριακὴν, οἱ φίλοι τοῦ ἔλεγαν καὶ τὸν παρακαλοῦσαν, καὶ ἄνδρες ἐπίσημοι τῶν πρεσβειῶν, νὰ φύγῃ, νὰ σωθῇ τὰ μέτρα τῆς Ὄθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἐγίνοντο ἄγρια, ἀνήμερα καὶ καθένας ἤμποροῦσε νὰ προῖδῃ τὸ μέλλον τὸν παρακαλοῦσαν λοιπὸν νὰ φύγῃ, τοῦ ἐπρόσφεραν καὶ τὰ μέσα. «Μὴν μὲ παρακινῆτε εἰς φυγὴν», εἶπε εἰς τοὺς φίλους, «μὴν θέλετε νὰ σωθῶ· ἡ ὥρα τῆς φυγῆς μου θὰ ἦτον ἀρχὴ σφαγῆς, ὥρα σπαθιοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν ἄλλην Χριστιανοσύνην· εὐμορφο πράγμα θέλετε νὰ κάμω, μεταμορφώμενος μὲ καμιὰ προβιά εἰς τὴν πλάτην νὰ φεύγω εἰς τὰ καράβια ἢ σφαλισμένος εἰς πρεσβείαν φιλικὴν νὰ ἀκούω εἰς τοὺς δρόμους τὰ ὄρφανὰ τοῦ ἔθνους μου νὰ σπαράττουν εἰς τὰ χέρια τοῦ δημίου. Εἶμαι Πατριάρχης, διὰ νὰ σώσω τὸν λαόν μου, ὅχι νὰ τὸν ρίξω εἰς τὰ μαχαίρια τῆς γιαντισαριᾶς· ὁ θάνατός μου ἴσως χρησιμεύει περισσότερο παρ' ὅτι ἐδυνάμουν ποτὲ νὰ φαντασθῶ πὼς θὰ ὠφελήσῃ ἡ ζωὴ μου. Οἱ ξένοι βασιλεῖς θὰ ταραχθοῦν εἰς τὴν ἀδικίαν τοῦ θανάτου μου· δὲν θὰ ἰδοῦν ἴσως μὲ ἀδιαφορίαν ὑβρισμένην τὴν πίστιν τους εἰς τὸ πρόσωπόν μου καὶ ὅπου εἶναι ἄνδρες ἀρμάτων Ἕλληνες θὰ πολεμήσουν μὲ ἀπελπισίαν πόλεμον, ποὺ συχνὰ χαρίζει νίκην· εἶμαι βέβαιος· κάμετε λοιπὸν ὑπομονὴν εἰς ὅ,τι μοῦ συμβῇ. Σήμερον ἂς φάγωμεν εἰς τὸ τραπέζι τὰ ψάρια τοῦ γιγαλοῦ καὶ παρεμπρός, ἐντὸς ἴσως τῆς ἐβδομάδος, ἂς φάγουν καὶ αὐτὰ ἀπὸ ἡμᾶς.

Ὅχι, δὲν θὰ χρησιμεύσω ἐγὼ περιγελῶς ζώντων, καὶ περπατώντας μὲ διάκους καὶ ἄρχοντας εἰς

Χρεωστῶ εἰς ἓνα τῶν ἀκροατῶν μου, τὸν σεβάσμιον Μᾶρκον Δραγούμην, τὴν ὁμιλίαν τοῦ Πατριάρχου εἰς τοὺς φίλους του (...) καὶ ἡ προφητεία τῆς ὁμιλίας του ἀλήθευσεν (...) ἀλλὰ τί ἐσυνέβη; Οἱ τρικυμίες γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι φτωχὴ παρομοίωσις τῶν τρικυμιῶν τῆς ψυχῆς βροντὴ καὶ ἀστραπὴ τοῦ οὐρανοῦ δὲν ἀντιβοοῦν τόσον εἰς τὰ πλάγια τῶν βουνῶν, ὅσον ὁ σκοτωμὸς τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων οἱ θαλασσινοὶ ἔγιναν ἀτρόμητοι καὶ καίουν μεγάλα καράβια τοῦ ἐχθροῦ ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ τὸν σκοτωμὸν παραδόθηκε Τριπολιτσά, Ἀθήνα, Σάλωνα εἰς τὴν κόψιν τοῦ ἑλληνικοῦ σπαθιοῦ ἦτον γραμμένος τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου καὶ ἐθερίζε. (...)

Ἐγὼ, κύριοι ἀκροαταί, τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου Γρηγορίου (...) μετρώντας τὸ καλὸ ποῦ προήλθε εἰς τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τὴν θυσίαν του, πρώτη κοινωνία αἵματος χυμένου εἰς ἀνάστασιν ἐλευθερίας, δὲν δειλιάζω νὰ τὸν κηρύξω ὡς ἓνα τῶν ἐνδοξοτάτων ἀνδρῶν τῆς ἱστορίας, εἰς τὴν ἀράδα τῶν εὐεργετῶν, τῶν ἁγίων τῆς ἀνθρωπότητος. (...) Ἡ εὐχὴ του μὲ ἡμᾶς, μὲ ὅλον τὸ Γένος. (...) ■

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

(μ. Μαρτίου)

.....**1821**

+ 10 Μαρτίου: Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης συγχρόνως με την Επαναστατική Προκήρυξή του «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος» συγκροτεί στη Φωξάνη (όρια Μολδαβίας-Βλαχίας) τον Ιερό Λόχο, στρατιωτικό σώμα από εθελοντές, σπουδαστές των ελληνικών παροικιών της Μολδοβλαχίας και κυρίως της Οδησσού. Ήταν η πρώτη οργανωμένη στρατιωτική μονάδα της Ελληνικής Επανάστασης και του ελληνικού στρατού γενικότερα. Ο Ιερός Λόχος έδωσε την πρώτη μεγάλη μάχη του στο Δραγατσάνι στις 7 Ιουνίου. Στη μάχη αυτή, που άρχισε παρά την αντίθετη διαταγή του Υψηλάντη, οι Ιερολοχίτες πολέμησαν ηρωικά αλλά ηττήθηκαν από τις πολλαπλάσιες δυνάμεις των Οθωμανών και ουσιαστικά διαλύθηκαν,

αφού προηγουμένως προκάλεσαν σημαντικές απώλειες στον εχθρό. Η θυσία του σώματος των νέων Ελλήνων συγκίνησε όλο τον κόσμο και άσκησε σημαντικότερη επιρροή. Τμήμα του Λόχου που επέζησε κατέβηκε και συμμετείχε στην Επανάσταση στην Ελλάδα.

+ 17 Μαρτίου: Έλληνες αγωνιστές υπό τον Σωτήρη Χαραλάμπη και τους Πετμεζαίους πολιορκούν τους Πύργους των Καλαβρύτων, που παραδίδονται έπειτα από λίγες μέρες (21 Μαρτίου). Αυτή η ενέργεια αποτελεί την πρώτη επαναστατική πράξη στη νότια Ελλάδα.

+ 22 Μαρτίου: Οι επαναστάτες μπαίνουν στην Πάτρα. Ο Ι. Παπαδιαμαντόπουλος και ο Ανδρέας Λόντος υψώνουν επαναστατική σημαία (κόκκινη με μαύρο σταυρό στη μέση). Ο Παλαιών Πατρών

Ο αφορισμός και η θυσία

→ Ο Γρηγόριος ο Ε΄ ήταν μέλος της Φιλικής Εταιρείας. Αγωνιζόταν και αυτός μυστικά μαζί με όλους τους Φιλικούς. Γνώριζαν όλοι πόσο σπουδαία αλλά και πόσο ευάλωτη ήταν η θέση του Πατριάρχη... Κατ' αρχάς, αποκλείστηκε η εκδοχή να αρνηθεί ο Πατριάρχης να αφορίσει τους επαναστάτες, εάν του ζητούσε κάτι τέτοιο ο Σουλτάνος, διότι η λύση αυτή...θα είχε ως αποτέλεσμα τον σφαγιασμό των χριστιανικών πληθυσμών της ευρωπαϊκής Τουρκίας. Όταν λοιπόν εξερράγη η Επανάσταση, περίμενε ο σουλτάνος να «δρέψει» τους καρπούς του σχετικού αφορισμού. Αντί όμως να σβήνει σιγά-σιγά η φωτιά του Αγώνα, φούντωνε όλο και πιο πολύ. Αυτό τον έβαλε σε σκέψεις... Μόλις ενημερώθηκε, αφρίζοντας από οργή για το θράσος και την αχαριστία του Γρηγορίου του Ε΄, έδωσε αμέσως εντολή να κρεμαστεί για παραδειγματισμό μπροστά στην Ωραία Πύλη του πατριαρχικού ναού, αφού προηγουμένως υποβαλλόταν σε σκληρά βασανιστήρια...

Αλ. Π. Κωστάρας, Ομ. Καθ. Νομικής Σχολής Παν/μίου Θράκης

Γερμανός κατασκευάζει ξύλινο σταυρό, που τοποθετεί στην Πλατεία Αγ. Γεωργίου. Σ' αυτόν ορκίζονται οι επαναστάτες.

+ 23 Μαρτίου: Ο Κολοκοτρώνης, ο Παπαφλέσσας και ο Πετρόμπεης Μαυρομικάλης κηρύσσουν την Επανάσταση στον Ναό των Αγ. Αποστόλων και απελευθερώνουν την Καλαμάτα. Ο Λόντος κηρύσσει την Επανάσταση στη Βοστίτσα (Αίγιο). Ο Πατριάρχης Γρηγόριος Ε', πιεζόμενος από τον Σουλτάνο, αφορίζει τυπικά την Επανάσταση.

+ 24 Μαρτίου: Κήρυξη της Επανάστασης στη Ρούμελη, στο Μοναστήρι του Προφ. Ηλία Σαλώνων (Αμφισσας) από τον Δεσπότη Σαλώνων Ησαΐα και τον Πανουργιά.

+ 25 Μαρτίου: Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου ως εθνικής εορτής καθιερώθηκε με βασιλικό διάταγμα του Όθωνα το 1838, μετά από πρόταση του ποιητή Παναγιώτη Σούτσου που είχε γράψει και σχετικό ποίημα («Η 25η Μαρτίου ή τα γενέθλια της Ελλάδος»), έτσι ώστε η χαρμόσυνη θρησκευτική εορτή του Ευαγγελισμού να συνδυαστεί με την καλή αγγελία της Απελευθέρωσης του Γένους.

+ 26 Μαρτίου: Κήρυξη της Επανάστασης στις Σπέτσες.

+ 27 Μαρτίου: Ο Αλ. Υψηλάντης απελευθερώνει το Βουκουρέστι. Αποκηρύσσεται από τον τσάρο της Ρωσίας Αλέξανδρο Α' και διαγράφεται από τους ρωσικούς στρατιωτικούς καταλόγους. Με διαταγή του Σουλτάνου αποκεφαλίζονται επιφανείς ομογενείς της Πόλης ως αντίποινα. • Ο Πανουργιάς απελευθερώνει τα Σάλωνα. Οι Οθωμανοί κλείνονται στο Κάστρο. • Νίκη των Ελλήνων υπό τον Κολοκοτρώνη στην Καρύταινα Γορτυνίας.

+ 28 Μαρτίου: Επαναστατικός αναβρασμός στην Ύδρα. • Στην Καλαμάτα

συνεδριάζει για πρώτη φορά η Μεσσηνιακή Γερουσία (υπό την προεδρεία του Πετρόμπεη Μαυρομικάλη) η οποία εκδίδει την ιστορική διακήρυξη-«Προειδοποίηση» προς τις Ευρωπαϊκές αυλές, με την οποία κηρύττει την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης και ζητά τη συνδρομή των ευρωπαϊκών κρατών. Με δεύτερη προκήρυξη απευθύνει έκκληση για βοήθεια στους ομογενείς του Λιβόρνου και της Πίζας. • Οπληρχηγοί πολιορκούν το Κάστρο της Μονεμβασιάς.

+ 29 Μαρτίου: Ο Αθανάσιος Διάκος υψώνει τη σημαία της Επανάστασης στη Λιβαδειά.

+ 31 Μαρτίου: Σφαγές των χριστιανών στη Σμύρνη.

..... 1822

+ 11 Μαρτίου: Κηρύσσεται η Επανάσταση στη Χίο.

+ 30 Μαρτίου: Καταστροφή της Χίου. Ο τουρκικός στόλος υπό τον Καρα-Αλή (Νουαΐχ Ζααδέ) έχει αποβιβάσει στη Χίο χιλιάδες στρατιώτες, που βομβαρδίζουν την πρωτεύουσα και πνίγουν την εξέγερση στο αίμα. Η θηριωδία ανείπωτη. Ο απολογισμός τραγικός. Οι νεκροί και οι αιχμάλωτοι ανήλθαν σύμφωνα με ιστορικές μαρτυρίες της εποχής σε 30.000 περίπου. Οι Τούρκοι καταλαμβάνουν και τη Βέροια.

..... 1823

+ 13 Μαρτίου: Η ελληνική κυβέρνηση ανακοινώνει την επιβολή ναυτικού αποκλεισμού των λιμανιών του Αιγαίου, από την Κρήτη μέχρι τη Θεσσαλονίκη, και του Ιονίου. • Η Αγγλία αναγνωρίζει τους Έλληνες ως εμπόλεμους. Η απόφαση της αγγλικής κυβέρνησης αποτελεί de facto αναγνώριση της Ελληνικής Επανάστασης.

+ 30 Μαρτίου: Αρχίζει η Β΄ Εθνική Συνέλευση στο Άστρος Κυνουρίας. Ρυθμίζει σημαντικά ζητήματα, ψηφίζει ένα αναθεωρημένο, πιο δημοκρατικό και φιλελεύθερο Σύνταγμα από αυτό της Επιδαύρου, αλλά δυστυχώς δεν μπορεί να γεφυρώσει τις αντιθέσεις ανάμεσα στους πολιτικούς και τους στρατιωτικούς αρχηγούς, που συνεχώς οξύνονται.

.....1825

+ 5 Μαρτίου: Νέες ενισχύσεις από την Αίγυπτο καταφτάνουν στη Μεθώνη.

+ 9 Μαρτίου: Η πρώτη σύγκρουση του Ιμπραήμ με επαναστατικές δυνάμεις στην περιοχή του Νεοκάστρου λήγει με επικράτηση των αιγυπτιακών δυνάμεων.

+ 14 Μαρτίου: Σε μερική αμνηστευση των πολιτικών της αντιπάλων προχωρά η κυβέρνηση Κουντουριώτη.

+ 23 Μαρτίου: Ο Κιουταχής με ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις παραβιάζει το Μακρυνόρος και εισχωρεί στην περιοχή Βάλτου και Ξηρομέρου (Αιτωλοακαρνανία).

.....1826

+ 5 Μαρτίου: Αποτυγχάνει μεσολαβητική προσπάθεια του ύπατου αρμοστή Ιονίων Νήσων Φρειδερίκου Άνταμς για λήξη των εκθροπραξιών έξω από το Μεσολόγγι.

+ 5-27 Μαρτίου: Επιχειρήσεις που διεξάγει ο Κάρολος Φαβιέρους εναντίον των Τούρκων στην περιοχή της Καρύστου ολοκληρώνονται χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα για τους Έλληνες.

+ 25 Μαρτίου: Ο Κίτσος Τζαβέλας ανακαταλαμβάνει τη νησίδα Βασιλάδι.

.....1827

+ 4 Μαρτίου: Μάχη στο Κερατσίνι και

νίκη των Ελλήνων υπό τον Γ. Καραϊσκάκη.

+ 22 Μαρτίου: Ήττα του Καραϊσκάκη κοντά στο Δαφνί.

+ 29 Μαρτίου: Ο άγγλος Τζ. Κόχραν ορκίζεται στόλαρχος ενώπιον της Εθνοσυνέλευσης.

+ 30 Μαρτίου: Η Εθνοσυνέλευση εκλέγει τον Ιωάννη Καποδίστρια «Κυβερνήτη της Ελλάδος» με επταετή διάρκεια θητείας.

.....1829

+ 22 Μαρτίου: Στο Λονδίνο υπογράφεται από τις Μεγάλες Δυνάμεις πρωτόκολλο, με το οποίο Α. τα σύνορα του αυτόνομου ελληνικού κράτους δηλώνονται βόρεια από τη γραμμή Αμβρακικού-Παγασητικού, Β. στο νέο κράτος περιλαμβάνονται η Εύβοια, οι Σποράδες, οι Κυκλάδες και τα νησιά του Αργοσαρωνικού, Γ. Ως πολίτευμα ορίζεται η κληρονομική μοναρχία (οι δυνάμεις προτείνουν τον πρίγκιπα Λεοπόλδο της Σαξονίας-Κόμπουργκ & Γκότα, μετέπειτα Βασιλιά του Βελγίου, ο οποίος δεν δέχτηκε) και Δ. ορίζεται ετήσιος φόρος υποτέλειας 1.500.000 γρόσια.

.....1833

+ 1-13 Μαρτίου: Συνδιάσκεψη του Λονδίνου με πρωτόκολλό της κρίνει άριστη την εκλογή του πρίγκιπα Όθωνα της Βαυαρίας ως ηγεμόνα της Ελλάδας.

+ 15 Μαρτίου: Ο Αυγουστίνος Καποδίστριας εκλέγεται, μετά τη δολοφονία του αδελφού του, προσωρινός κυβερνήτης της Ελλάδας.

Ελ. Αγγελή, Γ΄ Γυμνασίου
Επιμέλεια: κ. Ανδρ. Κουτσόπουλος,
Εκπ/κός

ΑΓ. ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Σε ένα μικρό χωριό, στην Λιγούδιστα (σημερινή Χώρα της Τριφυλίας), γεννήθηκε ο Δημήτριος. Οι συνθήκες ζωής του ήταν δύσκολες. Τουρκοκρατία, φτώχεια και ορφάνια. Σύμφωνα έφυγε για μια καλύτερη ζωή στην Τρίπολη. Έπιασε δουλειά σε ένα τουρκικό μαγαζί και, αφού γλυκάθηκε από τα χρήματα και τις υποσχέσεις των Τούρκων, έφτασε στο σημείο να αλλαξοπιστήσει... Όταν το έμαθε αυτό ο πατέρας του, πήγε στην Τρίπολη να τον βρει. Μάταια όμως. Ο Δημήτριος από την ντροπή του γι' αυτό που είχε κάνει κρύφτηκε, χωρίς να τον συναντήσει. Το επόμενο διάστημα ο Δημήτριος συναισθάνθηκε βαθιά το λάθος του και αποφάσισε να πάει στον πατέρα του και, όπως ο άσωτος υιός, να ζητήσει συγχώρεση. Όμως, καθώς δεν ήξερε καλά τον δρόμο, χάθηκε. Μία καλή χριστιανή που τον φιλοξένησε είδε τη θλίψη του και, αφού έμαθε τι είχε γίνει, τον συμβούλεψε να βρει έναν καλό πνευματικό για να εξομολογηθεί. Ο Δημήτριος σύντομα έφυγε μακριά, στη Σύμρνη. Εκεί έζησε μία μοναχική ζωή διαβάζοντας βίους Αγίων και παίρνοντας παραδείγματα από αυτούς. Μετά πήγε σε ένα νησί των Μοσχονησίων όπου εξομολογήθηκε με συντριβή το αμάρτημά του. Όταν ο ιερέας τον βεβαίωσε πως η εξομολόγησή του έγινε δεκτή από τον Χριστό, πήρε τη μεγάλη απόφαση: ήθελε να μαρτυρήσει για Εκείνον! Γι' αυτό επιδόθηκε σε ποικίλους ασκητικούς αγώνες με βαθιά μετάνοια. Ύστερα κατέφυγε στον πνευματικό, ζητώντας την ευλογία του για το μαρτύριο, το οποίο επιζητούσε διακαώς, ξεπερνώντας τα εμπόδια που παρουσιάζονταν. Γύρισε στην Τρίπολη και πήγε στο μαγαζί των Τούρκων όπου δούλευε και που είχε γίνει αιτία να απαρνηθεί τον Χριστό. Μπροστά σε όλους ομολόγησε την πίστη του. Αυτοί εξαγριωμένοι προσπάθησαν να του αλλάξουν γνώμη, αλλά βλέποντας ότι δεν γινόταν τίποτα έσυραν τον Δημήτριο στον αγά. Μετά από κολακείες, ταξίματα αλλά και απειλές, ο άγιος παραμένοντας ανυποχώρητος, καταδικάστηκε σε αποκεφαλισμό. Έτσι ήρθε το τέλος της επίγειας βιοτής του, την Τρίτη της εβδομάδας του Θωμά του 1803, στις 14 Απριλίου, οπότε και γιορτάζεται η μνήμη του. Ένας ευλαβής ιερέας πήρε κρυφά την κεφαλή του και την ενταφίασε σε ναό, κάτω από την αγία τράπεζα. Σήμερα φυλάσσεται στον ι. Ναό Αγ. Βασιλείου Τριπόλεως. Η μυροβλυσία της είναι αδιάλειπτη και αισθητή. Αλλά και το

σώμα του αγίου περισυνέλεξαν οι χριστιανοί και το έθαψαν στην Ι. Μ. Βαρσών, όπου φυλάσσεται ως σήμερα. Πολυάριθμα είναι τα θαύματα που έχει επιτελέσει ο Άγιος Δημήτριος ο Πελοποννήσιος σε πιστούς που με ευλάβεια ζητούν τη βοήθειά του.

ΑΓ. ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ, ΕΠ. ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής περιέχει πληθώρα γιορτών Αγίων που αποτελούν παράδειγμα για όλους και που μας προετοιμάζουν για το Πάσχα. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι και ο Άγ. Νεομάρτυς Ζαχαρίας, επίσκοπος Κορίνθου. Σύμφωνα με τον Μέγα Συναξαριστή της Ορθόδοξου Εκκλησίας, ο Άγιος ήταν επίσκοπος Κορίνθου κατά το έτος 1684. Επειδή καθοδηγούσε σωστά το ποίμνιό του, προκάλεσε τον φθόνο των Τούρκων, οι οποίοι τον συκοφάντησαν ότι τάχα προσκάλεσε τους Ενετούς να έρθουν και να ελευθερώσουν την Κόρινθο. Ένας συκοφάντης μάλιστα είχε, υποτίθεται, κρυφές

επιστολές του επισκόπου προς τους Ενετούς. Έτσι, ο Άγιος οδηγήθηκε στη φυλακή και κατόπιν στον κριτή, ο οποίος του πρότεινε να γίνει Μουσουλμάνος. Ο Άγιος αηδίασε από την πρόταση και αρνήθηκε λέγοντας: «Να μη το δώσει ο Άγιος Θεός ν' αρνηθώ τον Κύριό μου Ιησού Χριστό, τον αληθινό Θεό. Πιστεύω Αυτόν Θεό παντοδύναμο και ποιητή του σύμπαντος κόσμου και για το όνομά Του το Άγιο είμαι έτοιμος να χύσω και το αίμα μου». Έτσι οδηγήθηκε ξανά στη φυλακή. Αφού έμενε σταθερός στην πίστη, αποφάσισαν να τον κάψουν περιστρεφόμενο σε μια σούβλα! Οι ευσεβείς Χριστιανοί, αφού άκουσαν τον τρόπο του επικείμενου μαρτυρίου του επισκόπου, πλήρωσαν αδρά τον Τούρκο με αποτέλεσμα ο άγιος να μαρτυρήσει τελικά με αποκεφαλισμό, στις 30 Μαρτίου 1684, που ήταν η Γ' Κυριακή των Νηστειών, της Σταυροπροσκυνήσεως. Το περιστατικό συγκλόνισε την Κόρινθο. Είθε να έχουμε τις πρεσβείες του!

Χρ. Γεραρής & Αθ. Δημητριάδη, Α' Λυκ.

Μιλάμε σωστά Ελληνικά; Μην γίνετε αμοιβά Εγγυητικά!

Διαφυλάσσοντας τη γλώσσα μας...

Είμαστε και πάλι εδώ, σταθεροί στη στήλη μας, για να σας προτρέψουμε, τι άλλο; Να θυμηθείτε και να προτιμάτε να χρησιμοποιείτε στον προφορικό και γραπτό σας λόγο ωραίες ελληνικές λέξεις στη θέση των ξενικών! Εκτός των άλλων, είναι και μια καλή άσκηση μυαλού... Λοιπόν, ξεκινάμε;

Ξενική λέξη	Προέλευση	Ελληνική λέξη
ρεσεψιόν	γαλλική reception	υποδοχή
ρεσιτάλ	γαλλική recital	εκτέλεση μουσικής συνθέσεως
ρεστοράν	γαλλική restaurant	εστιατόριο
ρετούς	γαλλική retouche	διόρθωση
ρετρό	γαλλική retro	παρωχημένο
ρεφρέν	γαλλική refrain	επωδός
ρισκάρω	ιταλική rischioso	διακινδυνεύω
ρομπότ	robot	αυτοματοποιημένη συσκευή
ρούτερ	αγγλική router	δρομολογητής
ρουτίνα	γαλλική routine	μονοτονία
σάιτ	αγγλική site	ιστοχώρος, ιστότοπος, δικτυακός χώρος
σαϊνι	τουρκική sahin	ευφύης
σακάτης	τουρκική sakat	ανάπηρος
σак βουαγιαζ	γαλλική sac de voyage	ταξιδιωτικός σάκος
σαλόνι	γαλλική salon	καθιστικό
σάλτσα	ιταλική salsa	άρτυμα
σαματάς	τουρκική samata	οχλαγωγία
σαμποτάζ	γαλλική sabotage	δολιοφθορά
σάντουιτς	αγγλική sandwich	αμφίψωμο
σεμινάριο	ιταλική seminario	σειρά διαλέξεων
σενάριο	ιταλική scenario	κείμενο, υπόθεση
σεντούκι	αραβική sunduq	κιβώτιο
σέρβις	αγγλική service	συντήρηση, εξυπηρέτηση
σέρφιγκ	αγγλική surfing	ιστιοσανίδα
σετ	αγγλική set	σύνολο ομοειδών αντικειμένων
σεφ	γαλλική chef	αρχιμάγειρας
σιλουέτα	γαλλική silhouette	σκιαγράφημα
σινάφι	τουρκική esnaf	συντεχνία, κοινωνική τάξη
σινεμά	γαλλική cinema	κινηματογράφος

Φοίβη Χατήρα, Α' Λυκείου

Και
Α' Γυμν

**Διαδικτυακός
Αγώνας
Πληροφορικής
Τεχνών
Λυκείων**

**Σάββατο 29 Ιανουαρίου 2021
8:30 π.μ. - 12:30 π.μ.**

**Κυριακή 30 Ιανουαρίου 2021
9:00 π.μ. - 12:30 π.μ.**

**Ρητορική Αναγνώριση
α. Επιτα Αιγίου
β. Παιδαγωγικός Αγώνας**

Οργανισμός: Παιδαγωγική Επιστημονική Επιτροπή
Εκπαιδευτική Επιτροπή Πληροφορικής
Εκπαιδευτική Επιτροπή Τεχνών
Εκπαιδευτική Επιτροπή Λυκείων
Εκπαιδευτική Επιτροπή Επαγγελματικού Λυκείου
Εκπαιδευτική Επιτροπή Επαγγελματικού Λυκείου
Εκπαιδευτική Επιτροπή Επαγγελματικού Λυκείου

www.olympiad.gr

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΤΕΛΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗΣ ΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

και δημιουργίας

μ. Φεβρουαρίου & Μαρτίου 2021

Η Ρητορική Ομάδα είχε επίσης την ευκαιρία να λάβει μέρος και σε φιλικούς ρητορικούς αγώνες με θέμα την Επανάσταση του 1821, που έγιναν στις 27 Φεβρουαρίου και συνδιοργανώθηκαν από τα ιδιωτικά Εκπ/ρια «Ελληνική Παιδεία», τα ιδιωτικά Εκπ/ρια Ι. Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βριλησίων και από τα Εκπαιδευτήριά μας. Για μία ακόμη φορά λοιπόν οι μαθητές του ομίλου μας αγωνίστηκαν δυναμικά και κυρίως απόλαυσαν την ιδιαίτερη εμπειρία. Το νέο στοιχείο ήταν ότι πολλοί μαθητές και εκπαιδευτικοί του Σχολείου μας μπόρεσαν να παρακολουθήσουν τους αγώνες. Έτσι πολλοί συμμαθητές μας μπόρεσαν να γνωρίσουν την τέχνη της ρητορικής και θέλησαν τελικά να ενταχθούν στη ρητορική μας ομάδα, προκειμένου να εμβαθύνουν στην εκμάθησή της και να συμμετάσχουν μελλοντικά σε αγώνες και οι ίδιοι, ακολουθώντας το παράδειγμα των αρχαίων προγόνων μας, που θεωρούσαν την ευγλωττία χάρισμα θεϊκό...

Την εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου γιόρτασε ο Παιδικός Σταθμός και το Νηπιαγωγείο των Εκπ/ρίων μας, τιμώντας την ως ημέρα της Ορθόδοξης Γιορτής της Οικογένειας. Τα παιδιά τραγούδησαν, είπαν ποιήματα και παρουσίασαν όμορφα δρώμενα αφιερωμένα στη μαμά και στον μπαμπά, που τα καμάρωσαν μέσα από τις θρόνες τους και χάρηκαν με τα δωράκια που τους είχαν ετοιμάσει.

Η σχολική μας εκδήλωση για την 25η Μαρτίου έγινε δυστυχώς διαδικτυακά, ωστόσο το περιεχόμενο μας εντυπωσίασε. Η έναρξη έγινε με το απολυτίκιο του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και την ανάλυση της εικόνας. Το πρώτο μέρος ήταν αφιερωμένο στα σκληρά χρόνια της τουρκοκρατίας πριν την Επανάσταση, για τα οποία προβλήθηκε βίντεο με ηχογραφημένες αφηγήσεις και απαγγελίες συμμαθητών μας. Η χορωδία του σχολείου μας κατάφερε να επιτελέσει και σε αυτές τις συνθήκες το έργο της και προσέδωσε έναν ευχάριστο και ενθουσιώδη μουσικό τόνο στη γιορτή. Κατά τη διάρκεια της εορτής προβλήθηκε και βίντεο-αφιέρωμα στα 200 χρόνια από την Επανάσταση, το οποίο μας έστειλαν οι φίλοι μας από το Ελληνικό Σχολείο Μόσχας «για τους φίλους τους στην Ελλάδα». Μετά ακολούθησε ...διαδίκτυακή δράση: ένας Διαγωνισμός Ιστορίας μεταξύ των τάξεων, με ερωτήσεις για την ιστορική αυτή περίοδο! Στο δεύτερο μέρος παρακολουθήσαμε το Χρονικό της Επανάστασης και της Απελευθέρωσης από τους μαθητές της Α' Λυκ. με το σύνθημα «Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος», ενώ μετά ήρθε η ώρα του τελικού... Οι μαθητές της Α' Γυμνασίου και της Γ' Λυκείου έμειναν να παλεύουν

«σώμα με σώμα» και μετά από ανατροπές και προς έκπληξη όλων η Α' Γυμνασίου θριάμβευσε και σήκωσε το νικητήριο κύπελλο! Στο τελευταίο μέρος της εκδήλωσης ανακοινώθηκαν οι μαθητές που, ως αριστούχοι της τάξης τους την περσινή χρονιά, λαμβάνουν τα εκλεκτά Βατοπαιδινά Βραβεία. Κλείσαμε ψάλλοντας τον Εθνικό μας Ύμνο δυνατά, ικανοποιημένοι γιατί έστω κι έτσι οι υπεύθυνοι καθηγητές μας κατάφεραν να μας φέρουν όλους «κοντά» για να νιώσουμε το μεγαλείο της εθνικής μας επετείου!

Οι Παρατηρητές: Φοίβη Χατζήρα (Α' Λυμ.) & Ευγενία Παπανισολάου (Β' Γυμν.)

Ο Πυρσός

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

37

Συγκλονιστικά ωεριστατικά

Οι δύο βόες...

Στό ιεραποστολικό Κλιμάκιο της Κεντρικής Αφρικής μέ έδρα τήν πόλι Κανάγκα, στό όποιο προΐσταται ό Μητροπολίτης μας, ένας μαθητής γυμνασίου, πέραςσε ένα πρωινό έξω από μία όρθόδοξη Έκκλησία. Από περιέργεια μπήκε μέσα. Άκουσε τίς ώραϊες ψαλμωδίες, είδε τήν κατανυκτικότητα του ήρου χώρου, τήν εϋλάβεια των όμογενών του καί παρεξενεύθηκε γιά τήν προέλευσι καί τήν άποστολή αυτής τής Έκκλησίας. Έρώτησε κι έμαθε περισσότερα γιά τήν Έκκλησία μας καί δέν άργησε νά γραφτῇ στους καταλόγους των Κατηχουμένων. Μετά από έξι περίπου μήνες βαπτίσθηκε έν άγνοία των γονέων του, οι όποιοι σημειωτέον ήσαν φανατικοί ειδωλολάτρες.

Πράγματι ή Χάρις του Άγιου Βαπτίσματος τόν στερέωσε στήν Όρθόδοξη Πίστι καί τόν έπεισε ότι αυτή είναι ή άληθινή Έκκλησία του Χριστου, όπου ό άνθρωπος ήμπορεί νά βρῇ τήν σωτηρία τής ψυχῆς του. Μέ χαρά λοιπόν άνήγγειλε τό γεγονός αυτό στους γονείς του καί προσπάθησε νά τούς πείση ότι πρέπει κι αυτοί ν' άκολουθήσουν αυτή τήν Έκκλησία, άν πράγματι θέλουν νά ζήσουν καί στήν άλλη ζωή αιωνίως.

Οι γονείς του, καί ιδιαίτερα ό πατέρας του, τόσο πολύ έξωργίσθηκε, ώστε όχι μόνο έκτύπησε τόν γιού του, αλλά έτρεξε καί στόν μάγο (πρόεδρο) του χωριού του νά ζητήση τήν βοήθειά του γιά τήν έπιστροφή τό ταχύτερον του παιδιού του στήν πατροπαράδοτη πίστι τους. Ό μάγος τόν πληροφόρησε ότι δέν έχει τήν δύναμι νά τό κάνει αυτό, διότι μία άνώτερη δύναμις σκεπάζει τούς Όρθοδόξους από τήν στιγμή πού βαπτίζονται καί κατόπιν. "Όμως θά προσπαθήση...

Τότε ό πατέρας, βαθειά ταραγμένος καί απελπισμένος, δέν έδίστασε νά ζητήση από τόν μάγο τόν φόνο του παιδιού του... διότι ή πράξις του αυτή είναι προσβολή στους θεούς των προγόνων τους. Υποσχέθηκε βέβαια στόν μάγο ότι, εάν έκτελέση τήν έπιθυμία του, θά

τόν πληρώση ό, τι καί νά του ζητήσει. Ό μάγος του έδωσε έλπίδες καί ύποσχέσεις καί άρχισε τό έργο του, έπικαλούμενος τήν βοήθεια του σατανά...

Τήν έπομένη τό πρωϊ ό νεοβάπτιστος νέος επήγαινε στό σχολείο του. Καθ' όδόν ξαφνιάσθηκε καί σταμάτησε άπότομα. Είδε νά έρχωνται μέ ταχύτητα από τό δάσος, ένας από δεξιά καί ό άλλος από άριστερά κατεπάνω του δύο βόες. Μέσα στήν ταραχή καί στήν άμηχανία του, έκανε τό σημεϊο του Σταυρου, έπικαλούμενος τήν δύναμι του Χριστου, όπως είχε διδαχθῇ από τήν Όρθόδοξη διδασκαλία μας.

Τό άποτέλεσμα ήταν θεαματικώτατο καί άποτελεσματικώτατο. Οι βόες έστράφησαν πρός τά όπίσω, ώσάν νά τούς έδιωχνε μία άόρατη δύναμις. Μετά τά μαθήματά του στό σχολείο επέστρεψε στό σπίτι του. Μέ πολλή χαρά άνεκοίνωσε στους γονείς του τό πώς διασώθηκε από βέβαιο θάνατο εξ αίτίας δύο μεγάλων φιδιών... Ό πατέρας του φάνηκε ότι χάρηκε άπ' αυτή τήν διάσωσι του γιου του, χωρίς νά φανερώση κάτι από τό μυστικό του σχέδιο πού είχε ετοιμάσει έναντίον του παιδιού του. Μετά τό μεσημβρινό φαγητό έτρεξε στόν μάγο καί τόν έρώτησε μέ άπορία:

- Χθές είχαμε καταστρώσει τό πρόγραμμα, μαζί καί τήν ύπόθεσι τής πληρωμῆς σου γιά τόν φόνο του παιδιού μου πού επανεστάτησε καί έγκατέλειψε τήν πίστι των προγόνων μας. Τί έκανες, λοιπόν;

- Σήμερα, φίλε μου, έστειλα στόν γιού σου, τήν ώρα πού επήγαινε στό σχολείο δύο δαίμονες μέ τήν μορφή δύο βοών γιά νά τόν πνίξουν. Καί περιμένω νά μάθω τί άπόνεινε.

- Είναι άλήθεια αυτό. Τά φίδια έμφανίσθη-

καν, αλλά πρίν ὀρμήσουν καί κουλουριασθοῦν στό σῶμα τοῦ παιδιοῦ μου, αὐτό ἔκανε ἕνα σημεῖο, πού τό λένε οἱ Χριστιανοί Σταυρό, κι ἀμέσως τά φίδια ἐγύρισαν πίσω καί ἐξαφανίσθηκαν.

- Σοῦ τό ἔλεγα, φίλε μου, ὅτι στούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς ὑπάρχει μία ἀκατανίκητη δύναμις, ἡ ὁποία μᾶς καταστρέφει τά ἔργα μας. Ὅπου ἐμφανισθοῦν αὐτοί καί ἡ Ἐκκλησία τους, ἐμεῖς δέν ἔχουμε πλέον τήν δύναμι νά κάνουμε τίποτε, διότι μᾶς νικά ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ τους...

Ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ἔφυγε σοβαρά προβληματισμένος μετά ἀπ' αὐτή τήν συνάντησι μέ τόν μάγο. Γιά πρώτη φορά ἄρχισε νά ἀμφιβάλλῃ γιά τήν δύναμι τῆς προγονικῆς θρησκείας του. Ἐπῆρε τόν γυιό του κι ἄρχισε νά τόν ἐρωτᾷ ποῖο εἶναι αὐτό τό δυνατό σημεῖο καί πῶς ἔφυγαν οἱ βόες ἀπό κοντά του...

Ὁ Θεός ἐδῶ ἔκαμε ἕνα πολύ μεγαλύτερο θαῦμα. Σήμερα οἱ γονεῖς αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ εἶναι ὀρθόδοξοι καί πιστοί Χριστιανοί.

Εὐχαριστοῦν τόν Χριστό καί τόν γυιό τους πού μέ τό πάθημά του αὐτό διδάχθηκαν γιά τήν μοναδικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας, διδάχθηκαν καί βαπτίσθηκαν γιά τήν αἰώνια σωτηρία τῆς ψυχῆς τους...

Δόξα στόν Φιλάνθρωπο Θεό μας χιλιάδες φορές!

π. Δαμασκηνός Γρηγ.

(Από την ιστοσελίδα

«Ορθόδοξοι Ιεραπόστολοι»

Ι. Ν. Αγ. Ελευθερίου Αχαρνών)

Είμαι στον Παράδεισο!!!

Ευπόλυτος, πεινασμένος και με κουρελιασμένα ρούχα, ἔφθασε ἔξω ἀπό τὸ ὀρφανοτροφεῖο μας στο Μόντε της Ουγκάντας ἐκεῖνο τὸ βροχερό ἀπόγευμα ἕνα μικρό και φοβισμένο δωδεκάχρονο αγόρι, ὁ Χρῆστος. Ατελείωτες μέρες και νύχτες περπατοῦσε φοβισμένο τὸ μικρὸ αὐτὸ αγοράκι ἀπὸ τὴ Β. Ουγκάντα, ὅπου ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς ἀνάμεσα στὶς φυλές τῆς χώρας του τὸν ἔκανε ὀρφανὸ και ἀπὸ μᾶνα και ἀπὸ πατέρα.

Απὸ τὰ ἀδελφάκια του, μόνον αὐτὸς ἔζησε γιὰ νὰ πάρει τὸ δρόμο τῆς ξενιτιάς και νὰ γλυτώσει τὸν θάνατο.

Πεινασμένο, ρακένδυτο και φοβισμένο, ἀπὸ τὴν ἀνασφάλεια

που φέρνει ἡ ὀρφάνια, ἔφθασε μέχρι τὴν ἐνδοχώρα τῆς Ουγκάντας. Εκεί, τυχαῖα ἀκούσε ἀπὸ ἄλλα παιδιὰ γιὰ ἕνα χωριὸ τῆς αγάπης, με τὸ ὄνομα «Φως Χριστοῦ», που εἶχαν χτίσει κάποιοι λευκοὶ γιὰ ὀρφανὰ παιδιὰ σαν κι αὐτόν. Ἔτσι, μετὰ ἀπὸ πολλὰς περιπλανήσεις, ἔφθασε ἔξω ἀπὸ τὸ ὀρφανοτροφεῖο μας στο Μόντε, τὸ ὁποῖο εἶχε κτιστεῖ

στὴ μνήμη ἐνὸς παλικάριου ἀπὸ τὴν Ελλάδα, τοῦ Νίκου, που πέθανε μόλις 26 χρονῶν, πάνω στο ἄνθος τῆς ηλικίας του.

Εκεῖ, ἀφοῦ ἔφαγε καλὰ τὸ ὀρφανό, γιὰ πρώτη φορά κοιμήθηκε τὸ βράδυ τόσο γλυκά... Ἐάπλωσε ἀγκαλιά με ἕνα ἄλλο ὀρφανὸ παιδί, που θέλησε νὰ μοιραστεῖ μαζί με τὸν μικρὸ Χρῆστο μας τὸ κρεβάτάκι του και τὴ ζεστὴ κουβερτούλα του, μιας και δὲν υπήρχε ἄλλο κρεβάτι διαθέσιμο, ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ὀρφανῶν.

Τὸ ἄλλο πρωὶ δὲν χόρταινες νὰ τὸ βλέπεις... Χαιρόσουν κι ἐσύ με τὴν χαρὰ αὐτοῦ τοῦ αγοριοῦ, που δὲν σταματοῦσε νὰ γελά και νὰ φωνάζει: «Εἶμαι στὸν Παράδεισο, εἶμαι στὸν Παράδεισο!!!».

* * *

Ὁ Νίκος, ἕνα παιδί ἀπὸ τὸν Παράδεισο, ἔχει φέρει πολλὰ τέτοια ὀρφανὰ παιδιὰ στὸν «μικρὸ ἐπίγειο Παράδεισο» τοῦ Ὀρφανοτροφείου «Φως Χριστοῦ», στὴν περιοχή Μόντε τῆς Ουγκάντας, που στὴ μνήμη του ἐκτίσαν οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του, Γιώργος και Δέσποινα ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη! ΑἰΩΝΙΑ ΤΟΥ Η ΜΝΗΜΗ!

Ορθόδοξη Ιεραποστολική Αδελφότητα «Φως Χριστοῦ»

Φιλολογική

«Τίποτε άλλο πιο γλυκό από την πατρίδα...» (Ομήρου Οδύσσεια)

μούμε, να την φροντίζουμε, να είμαστε περήφανοι γι' αυτήν και να τηρούμε τις υποχρεώσεις μας προς αυτήν. Η πατρίδα σε κάθε άνθρωπο δίνει μία ταυτότητα. Η ιστορία της δικής μας πατρίδας μάς διαμορφώνει ηρωικό φρόνημα,

ώστε, αν χρειαστεί να την υπερασπιστούμε, να θυσιάσουμε ακόμα και την ίδια μας τη ζωή. ❖

Ιωάννης Νέγρης

«Τίποτε πιο γλυκό από την πατρίδα.» Γιατί; Ο καθένας μπορεί να έχει διαφορετικούς λόγους για να πει αυτή τη φράση, όμως όλοι συμφωνούμε. Η πατρίδα είναι ο τόπος μας, εκεί που ζούμε, εκεί που μεγαλώσαμε. Την πατρίδα τη σεβόμαστε, την προστατεύουμε, την αγαπάμε. Δεν θα ήμασταν οι ίδιοι άνθρωποι χωρίς αυτή. Ο Έλληνας ακόμα και σήμερα το επαναλαμβάνει: Τίποτε πιο γλυκό από την πατρίδα μας, την Ελλάδα μας. ❖ **Γιάννης Μαγκουσοχατζάκης**

Η αξία της πατρίδας μας και η θέση που έχει στη ζωή μας και στη διαμόρφωση του φρονήματός μας είναι μεγάλη. Γι' αυτό η αγάπη στην πατρίδα είναι μία αξία που πρέπει να καλλιεργείται από νωρίς μέσα στην οικογένεια. Οι γονείς στο σπίτι και οι δάσκαλοι στο σχολείο πρέπει να καλλιεργούν την αγάπη για την πατρίδα. Έτσι θα γίνουμε ως ενήλικες υπεύθυνοι πολίτες και θα φροντίσουμε να λειτουργούν όλα σωστά, διορθώνοντας τα αρνητικά. Η αγάπη μας για την πατρίδα θα μας βοηθήσει να έχουμε ζωντανή κοινωνική συνείδηση και να συμβάλλουμε όλοι σε ένα καλύτερο μέλλον. ❖ **Καλλιόπη Μπουχούτσου**

Είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι η πατρίδα για κάθε άνθρωπο είναι ό,τι πιο γλυκό και όμορφο κουβαλάει πάντα μέσα στην ψυχή του. Άλλωστε ο αρχαίος φιλόσοφος Σωκράτης είχε πει: «μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμώτερον εστίν η πατρίς». Με άλλα λόγια, η πατρίδα έχει ύψιστη σημασία και βρίσκεται ψηλά στην κορυφή της πυραμίδας των

Η πατρίδα είναι πολύτιμο πράγμα. Είναι η ιστορία μας, η ζωή μας, ιερή λέξη ριζωμένη βαθιά μες στην ψυχή. Είναι ο χώρος που γεννηθήκαμε, εκεί που μεγαλώνουμε. Η πατρίδα για όλους μας είναι μία μεγάλη οικογένεια. Αξίζει περισσότερο σεβασμό, θέλει αφοσίωση. Η αγάπη γι' αυτήν πρέπει να είναι κάτι το αυτονόητο. Πρέπει να την υπηρετούμε σε κάθε στιγμή και με κάθε τρόπο με αυτοθυσία. Αυτό το γνώριζε πολύ καλά ο Όμηρος και όλη η Οδύσσεια είναι αφιερωμένη στον αγώνα, την πάλη, τη γλυκιά επιθυμία του Οδυσσέα να επιστρέψει στην πατρίκη γη, την Ιθάκη. ❖ **Ιωάννης Καλλιπόζης**

Τίποτα πιο γλυκό από την πατρίδα, τον τόπο των προγόνων μας, των γονιών μας, εκεί που γεννηθήκαμε. Το πιο γλυκό ιδανικό στον κόσμο: πατρίδα και γονείς. Ποιος δεν θέλει, ακόμη κι αν κατακτήσει όλο τον κόσμο, να γυρίσει πίσω στην πατρίδα, εκεί που γεννήθηκε, που πρωτόεκλαψε, που πρωτοέπαιξε, που διαμόρφωσε τον εαυτό του, που πρωτοαντίκρισε τον δικό του γαλάζιο ουρανό, τον ουρανό της πατρίδας του; Τι συναισθήματα, τι αναμνήσεις! Το όνειρο ζωής όλων των ανθρώπων που ζουν στην ξενιτιά: νοσταλγούν να γυρίσουν πίσω στην αγαπημένη τους πατρίδα και στα αγαπημένα τους πρόσωπα. Η Οδύσσεια είναι το έργο που μιλάει στην καρδιά όλων των ξενιτεμένων ανθρώπων. ❖ **Δημήτρης Καλλίρης**

Ο Οδυσσέας είπε «τίποτε άλλο πιο γλυκό από την πατρίδα», διότι η πατρίδα είναι κάτι πολύ σημαντικό. Είναι ο τόπος που μας γέννησε και μας ανέθρεψε. Είναι η κληρονομιά των προγόνων μας. Όχι μόνο τα χρώματά της αλλά και οι ιδέες της, η ιστορία της και οι άνθρωποί της. Την πατρίδα πρέπει να την αγαπάμε να την τι-

αξιών. Η σχέση μας με την πατρίδα είναι βαθιά, όπως η αγάπη του παιδιού με την μητέρα. Γι' αυτήν αγωνιζόμαστε και θυσιάζουμε τα υπέρτατα αγαθά που μας έχει δώσει ο Θεός: την ελευθερία και την ίδια μας τη ζωή. ➡ **Αθανασία Κλεμπε-τσάνη-Charles**

Κείμενα μαθητών Α' Γυμνασίου

Το χθες να γίνει σήμερα

Μες του Μαρτιού τ' αρώματα
η καρδιά μας ξεσπά σαν βροντή.
Στην αύρα κυματίζουν τα ματωμένα λάβαρα,
το φως ψάχνει μες το σκοτάδι.
Η φλόγα αντάρτισσα
με τα ατσαλένια χέρια δεν κρατιέται,
βαριά των τυράννων τα δεσμά.
Στις φλέβες κυλά μπαρούτι,
ο τιτάνιος αγώνας αρχίζει.
'Η θάνατος ή λευτεριά!
Είμαστε εκδικητές μαζί και χτίστες
τη στάχτη θα την κάνουμε λάσπη.
Ξύπνησαν οι σκλάβοι!
Εμπρός για μια νέα ζωή!
Εμπρός να ανθίσουν νέοι βλαστοί!
Κι είναι η ιστορία παλιά
κι όμως είναι ένα όνειρο λεβεντιάς
κι αντρειωσύνης.
Μην μείνει το βιβλίο κλειστό στο τραπέζι,
το βιβλίο με την ιστορία την παλιά,
να γίνει θεμέλιο,
κραυγή του σήμερα.
Τάχα δεν είμαστε όλοι εμείς
παιδιά του Εικοσιένα;
Μη σκύβεις το κεφάλι, Έλληνα,
μη σε μαγεύουν τα μεγάλα λόγια.
Το χθες να το κάνουμε σήμερα.
Με αδειλίαστη ματιά να συνεχίσουμε,
στη δόξα της Ελλάδας εμπρός να ορμήσουμε
νικήτρια να τη στέψουμε
στην πιο ολόφωτη κορφή.
Μια αιώνια Ελλάδα,
μια παντοτινή αναμμένη λαμπάδα!

➡ **Γιάννης Καλλιπόζης (Α' Γυμν.)**

Στο έργο του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» ο Διον. Σολομός εξαιρεί την αγάπη των Μεσολογγιτών στην πατρίδα και την ελευθερία. Οι Μεσολογγίτες χάνουν κάθε ελπίδα, ενώ ο εχθρός τους χαρίζει τη ζωή αν ανταλλάξουν τις δευτερης πολιορκίας, δεν δέχονται την ανταλλαγή/προσφορά των Τούρκων. Αυτή η πράξη και αντίσταση των Μεσολογγιτών τους καθιστά ήρωες, άγιους και μάρτυρες της πίστης και της πατρίδας, γιατί θυσιάσαν όλα τους τα αγαθά, ακόμα και την ίδια τους τη ζωή, ώστε να μην αρνηθούν την Ελληνική τους ταυτότητα.

Κατά τις τραγικές στιγμές πριν την Έξοδο, οι πολιορκημένοι περιμένουν την αυγή με μεγάλη αγωνία. Αποχαιρετούνται, προσεύχονται να τους συγχωρέσει ο Θεός γιατί ξέρουν ότι ίσως πεθάνουν και επιδιώκουν όπως όλοι οι χριστιανοί τη σωτηρία τους. Συγκίνηση προκαλεί και το ότι στο τέλος παίρνουν λίγο χώμα από την πατρική τους γη για να τους συνοδεύει για πάντα σαν φυλαχτό και προκειμένου να μην ατιμαστεί αυτό από τον αλλόθρησκο εχθρό...

➡ **Γιώργος Παπαγεωργίου (Α' Λυκ.)**

Οι Μεσολογγίτες προσεύχονται περιμένοντας να ανατείλει ο ήλιος για να βγουν στη μάχη. Όταν τελικά είναι έτοιμοι για την Έξοδο, παίρνουν μαζί τους λίγο χώμα από την πατρική τους γη ως τελευταίο ενθύμιο. Αυτό το κάνουν γιατί θα φύγουν από τη γη που μεγάλωσαν και έζησαν και αυτό θα τους τη θυμίζει και θα τους παρηγορεί. Ο ποιητής τους ονομάζει μάρτυρες, αφού είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους για τον Χριστό και την πατρίδα.

➡ **Ταξιάρχης Ζαβιτσάνος (Α' Λυκ.)**

Ένα Πάσχα σε ζουρκικό μαχαλά της Σταμπούλ

Βρισκόμαστε στα 1890.

Οι Έλληνες της Τουρκίας «ὕπὸ τὴν κραταίαν αἰγίδα τοῦ Εὐσπλαγχνικωτάτου καὶ Γαληνοτάτου Ἐνακτος τῆς σκιᾶς τοῦ Θεοῦ (Ζιλ-Ἰλλάχ) ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν», ζούσαν και περνούσαν «κακά, ψυχρά κι ανάποδα»! Αλλά, για να 'μαστε και δίκαιοι, απολάμβαναν ωστόσο και κάποιες σχετικές ελευθερίες: κι έτσι, κατόρθωναν να επιπλέουν κοινωνικά και οικονομικά, ώστε και Σχολεία λαμπρά να διατηρούν και πλούσιους Ναούς να έχουν και ανθηρότατες επιχειρήσεις να προβάλλουν.

Στον Ναό της Παναγίας της συνοικίας του Γαλατά, στην Κωνσταντινούπολη, εφημέρευε ο γέρων παπα-Μελέτιος, ο οποίος διέμενε με την οικογένειά του σε μια κατοικία που βρισκόταν εκεί στο προαύλιο του Ναού. Ο παπα-Μελέτιος ήταν ένας ενάρετος και ευσεβής λευίτης, που απολάμβανε τον σεβασμό και την βαθειά εκτίμηση του ποιμνίου του για τον ασκητικό του βίο και για την περιφρόνησή του προς το χρήμα. Κυρίως γι' αυτό τον λόγο διορίστηκε και ως εξομολογητής των ενοριτών του.

Πλησίαζαν τότε οι μέρες του χαρμόσунου Πάσχα.

Το Σάββατο του Λαζάρου, ο παπα-Μελέτιος, εξαντλημένος από την αδιάκοπη εξομολόγηση των πιστών, ήπια ένα τσάι που του ετοίμασε η παπαδιά και ξάπλωσε στο κρεβάτι. Ο «ὕπνος των δικαίων» δεν άργησε να κλείσει τα βλέφαρα του αγαθού αυτού πρεσβυτέρου, ενώ η παπαδιά ασχολιόταν ακόμη με την τακτοποίηση του νοικοκυριού της, καθώς και στο πώς να βάλει τα παιδιά της να κοιμηθούν.

Μεσάνυχτα. Ο παπα-Μελέτιος κοιμόταν βαθειά, όταν ξαφνικά χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. Η παπαδιά, συνηθισμένη σε τέτοιες παράταιρες επισκέψεις, πήγε ν' ανοίξει. Κι ο παπα-Μελέτιος, αφού ξύπνησε, ανακάθισε στο κρεβάτι του. Δύο νέοι, καλοντυμένοι και ευπρεπείς, μπήκαν μέσα, χαϊρέτησαν με σεβασμό και του είπαν: «Πάτερ, έχουμε έναν άρρωστο ετοιμοθάνατο και σε παρακαλούμε να κάμεις τον κόπο να πας να τον μεταλάβεις».

Δεύτερη λέξη δεν τους άφησε να πουν ο παπα-Μελέτιος.

Μόλις άκουσε για «ετοιμοθάνατο», σαν να άντλησε μέσα του καινούργιες δυνάμεις, σηκώθηκε, ντύθηκε, πήρε το Αρτοφόριο κι ένευσε στους δύο νέους να προηγηθούν στην πορεία προς τον «ετοιμοθάνατο».

Έξω από την πόρτα τούς περίμενε ένα αμάξι.

Μπήκαν και οι τρεις μέσα και ξεκίνησαν.

Ούτε καν τους ρώτησε «ποιος» είναι ο άρρωστος και «πού» κατοικεί!

Το αμάξι άρχισε τον δρόμο του στα άνισα καλντερίμια του Γαλατά, πέρασε τη γέφυρα και χώθηκε στο δαίδαλο των στενών δρόμων της «Σταμπούλ», έκανε αρκετή διαδρομή μέχρι που σταμάτησε έξω από την πόρτα ενός μεγαλοπρεπούς ανακτόρου.

Η θύρα άνοιξε αθόρυβα και οι νέοι παρακάλεσαν τον γέροντα να κατεβεί. Τον βοήθησαν ν' ανέβει τις μαρμάρινες σκάλες. Και τον οδήγησαν σε μια πολυτελή αίθουσα υποδοχής, όπου εκεί, ένας σεβάσιμος γέροντας Μολλάς με κατάλευκη γενειάδα, με πολύπτυχο σαρίκι στο κεφάλι και με ποδήρη τζουμπέ, σηκώθηκε και μ' ένα ευγενέστατο «Μπούγιουρουν, εφέντη!» (δηλ. «Περάστε, κύριε!») υποδέχθηκε τον ξένο και του υπόδειξε μια πολυθρόνα για να καθήσει.

Ψύχραιμος ο παπα-Μελέτιος για τα όσα παράξενα έβλεπε, κάθισε. Οι νέοι αποσύρθηκαν κι έμειναν μόνο οι δύο πρεσβύτες άνδρες.

Ο Τούρκος διέταξε να φέρουν καφέ και η μόνη λέξη που απήχυθε στον παπα-Μελέτιο ήταν: «Ραχάτολ, εφέντημ!» (δηλ. «Ησυχάστε, κύριε!»).

Πέρασε αρκετό διάστημα.

Ο παπα-Μελέτιος ήπια τον καφέ του και ατάραχος περίμενε να δει το τέλος της ασυνήθιστης αυτής «περιπέτειας».

Κατόπιν, ο Τούρκος ένευσε στον παπα-Μελέτιο να τον ακολουθήσει. Διέσχισαν ένα μακρύ διάδρομο, κατέβηκαν πολλές σκάλες και, τελευταία, μπήκαν σε μια υπόγειη εκκλησία· λαμπροστολισμένη, ολόφωτη, με καντήλες ολόχρυσες, με πολυτελέστατους πολυέλαιους, με μανουάλια που είχαν μεγάλες λαμπάδες, με ωραιότατες εικόνες, με θαυμάσιο τέμπλο.

Μέσα σ' αυτήν την εκκλησία έβλεπες ένα πολυ-

ποίκιλο πλήθος από κάθε λογής ανθρώπους: άνδρες, γυναίκες, παιδιά, αξιωματικοί, ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι (πασάδες και μπέηδες), σαρικοφόροι σεβάσμιοι γέροντες.

Κατάπληκτος ο παπα-Μελέτιος προχώρησε προς την Ωραία Πύλη...

Τότε, ο Μολλάς ο οδηγός του απευθύνθηκε προς αυτόν σε άπταιστα Ελληνικά και του είπε: «Πάτερ, σου κάνουν κατάπληξη όλ' αυτά που βλέπεις; Όμως, μην ανησυχείς καθόλου! Ξέρεις από την εδώ ιστορία ότι η συνοικία της Αγίας Σοφίας έχει αποικισθεί όλη από Ελληνικές οικογένειες, κυρίως της αριστοκρατίας του Γένους και των Γραμμάτων, οι οποίοι εξισλαμίσθηκαν βιαιώς. Δεν υπάρχει λόγος να πούμε πολλά. Από τότε, αυτοί που με τη βία εξισλαμίσθηκαν, διατήρησαν υψηλές θέσεις στο Οθωμανικό κράτος, στον Στρατό, στο Ναυτικό, στη Διοίκηση. Δεν λησμονήσαν, όμως, ποτέ την ένδοξη καταγωγή τους, σαν Έλληνες, όπως και την αμώμητη θρησκεία των Πατέρων τους. Κρυφά, όσο μπορούμε, εξακολουθούμε να λατρεύουμε τον Ιησού Χριστό και να εκτελούμε τα θρησκευτικά μας καθήκοντα. Και μυστικά, σαν

Έλληνες, βοηθούμε το Πατριαρχείο σε κρίσιμες στιγμές. Αυτό λίγοι το ξέρουν. Καταλαβαίνεις πως είμαστε υποχρεωμένοι στα φανερά να φαινόμαστε τάχα σαν φανατικοί μωαμεθανοί, ακριβώς για να μη δώσουμε λαβή σε παρεξηγήσεις.

Κάθε χρόνο, όμως, μαζευόμαστε όλοι εδώ για να εξομολογηθούμε σαν Ορθόδοξοι Χριστιανοί, για να μεταλάβουμε και να εορτάσουμε το Πάσχα του Χριστού. Για φέτος, λοιπόν, εσύ θα είσαι ο σεβαστός εφημέριός μας και μαζί θα εορτάσουμε τα Πάθη και την Ανάσταση του Χριστού. Είθε κάποτε, ελεύθεροι κι εμείς, να συνεορτάσουμε μαζί με όλους τους υπόλοιπους Έλληνες αδελφούς μας, τις άγιες αυτές εορτές!».

Ο παπα-Μελέτιος έμεινε άναυδος!

Με δάκρυα στα μάτια, ευλόγησε τους καρτερικούς εκείνους μάρτυρες της Πίστewς και, χωρίς διαταγμό, άρχισε το Εθνικοθρησκευτικό του έργο.

Όμως, η οικογένεια του παπα-Μελέτιου ανησύχησε για την παράταση της απουσίας του και ειδοποίησε αμέσως το Πατριαρχείο. Εκεί, όμως, την καθυσάχασαν την παπαδιά και της συνέστησαν να μην αναφέρει την απουσία του ιερέα-συζύγου της στην Τουρκική Αστυνομία.

Συγχρόνως δε, ο Ελληνικός Τύπος ελάμβανε μυστικές οδηγίες να μην αναφέρει απολύτως τίποτε για την παράδοση αυτή «απαγωγή» του παπα-Μελέτιου.

Όλη την Εβδομάδα των Παθών ο παπα-Μελέτιος ήταν συνεχώς απασχολημένος στο να εξομολογεί και να μεταλαμβάνει τους Κρυπτοχριστιανούς μέσα στην υπόγεια και κρυφή τους Εκκλησία. Ιερούργησε σε όλες τις τελετές της Μεγάλης Εβδομάδος και, φυσικά, και στην λαμπροφόρο Ανάσταση, μέσα σε μια ατμόσφαιρα άρρηκτης θρησκευτικής ανάτασης.

Ο γέροντας ιερέας του Χριστού παπα-Μελέτιος νόμιζε ότι ονειρευότανε! Ένιωθε ότι βρισκόταν μέσα σε μια θεία μυσταγωγία, την οποία αυτός ποτέ του δεν φαντάστηκε πριν!

Ευλόγησε τους καρτερικούς Χριστιανούς αδελφούς του, τους ενθάρρυνε σ' αυτόν τον μαρτυρικό τους αγώνα και τους στερέωσε στην αγία Πίστη μας, την οποία τόσο απαρασάλευτα και με μύριους κινδύνους αυτοί για χρόνια τηρούσαν μυστικά.

Κι όσο περισσότερο εργόταν σ' επαφή μαζί τους, τόσο περισσότερο αισθανόταν τον εαυτό του υπερήφανο και γιατί ήταν Έλληνας και γιατί είχε τέτοιους γενναίους και ακατάβλητους αδελφούς.

Την νύχτα της πρώτης ημέρας, μετά την Ανάσταση, γύρω στα μεσάνυχτα, οι ίδιοι πάλι εκείνοι νεαροί παρέλαβαν τον παπα-Μελέτιο και τον έφεραν πίσω στο σπίτι του. Οι γνώστες αυτής της «περιπέτειας» του παπα-Μελέτιου ήταν πολύ λίγοι και το πράγμα, όπως ήταν φυσικό, κρατήθηκε μυστικό.

Πόσο, όμως, αυτό το γεγονός μιλάει κατευθείαν στην καρδιά του κάθε Έλληνα! Και πόσο υπερήφανοι, τελικά, πρέπει να είμαστε όλοι εμείς για τους ήρωες αυτούς ομοεθνείς μας, οι οποίοι διατηρούσαν –και διατηρούν!– άσβεστη τη λαμπάδα της Χριστιανοσύνης και δε λησμονήσαν ποτέ την καταγωγή και την εθνικότητά τους! Πραγματικοί μάρτυρες της Πίστewς!...

Παντελή Η. Μελανοφρύδη (1885–1967),
Ποντιακή Εστία 13 (1962), σελ. 6587–6589.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ...

ΠΟΛΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

πραγματοποιούνται με την ξεχωριστή ευκαιρία της επετείου των 200 χρόνων από την Επανάσταση. Το Μουσείο Μπενάκη διοργανώνει την έκθεση «1821: Πριν και μετά», τη μεγαλύτερη έκθεση για τον νεότερο ελληνισμό που έχει παρουσιαστεί ποτέ, με περισσότερα από 1.200 αντικείμενα. Πρόκειται για σπάνια έργα τέχνης και τεκμήρια του Αγώνα. Η έκθεση είναι επισκέψιμη και μέσα από την ιστοσελίδα του μουσείου. Επίσης, η έκθεση «Η Γυναίκα στην Επανάσταση του 1821» του Ιδρύματος Θεοχαράκη περιλαμβάνει 80 άγνωστα αριστουργήματα (επιλεγμένα φιλελληνικά έργα ζωγραφικής, πορσελάνινων αντικειμένων, ρολογιών κ.ά.), που αναδεικνύουν τα βάσανα και την προσφορά των γυναικών στον αγώνα.

ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

και η Αμερικανική Σχολή Κλασικών σπουδών στην Αθήνα διοργανώνει έκθεση για τον Αμερικανικό Φιλελληνισμό. Αμερικανοί ιδιώτες και σύλλογοι συγκέντρωσαν χρήματα και προμήθειες για να βοηθήσουν τον αγώνα και πίεσαν τους πολιτικούς τους εκπροσώπους να αναγνωρίσουν την ελληνική ανεξαρτησία. Η έκθεση, η οποία θα είναι διαθέσιμη και στο διαδίκτυο, βασίζεται σε σπάνιο αρχαιακό υλικό, καθώς και σε πίνακες ζωγραφικής και φιλελληνικά αντικείμενα, από μουσεία και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα.

ΤΟ '21 ΑΝΑΒΙΩΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ – κι όχι μόνο του ελλαδικού χώρου. Για παράδειγμα, μικροί μαθητές Νηπιαγωγείου της Πέλλας, ντυμένοι με παραδοσιακές στολές, παίζουν στα διαλείμματα παιχνίδια της εποχής της Επανάστασης (πινακωτή, κουτσούνα, κότσια, μέλισσα, τυφλόμυγα) ανακαλύπτουν ενθουσιασμένοι τα ευρηματικά ομαδικά παραδοσιακά παιχνίδια. Στο εκπ/κό πρόγραμμα «από την πλάκα και το κοντύλι στην οθόνη και το πληκτρολόγιο» (της Περιφ. Δ/νσης Εκπ. Κεντρ. Μακεδονίας, του Κέντρου Διάδοσης Επιστημών & του Μουσείου Τεχνολογίας Νόμισις) συμμετέχουν 37 σχολεία από την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό, όπως το Ελληνικό Σχολείο «Αθηνά» του Βουκουρεστίου, το Κλασικό Γυμνάσιο Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Μόσχας και σχολεία της ομογένειας στην Αμερική. Τα θέματα των προγραμμάτων με τα οποία συμμετέχουν είναι πολλά. Αναφέρονται στους δασκάλους της εποχής, στην ιστορία και στα γεγονότα, ακόμη και στην αρχιτεκτονική των σχολείων.

Μαζί με την ιστορία ευελπιστούμε ότι οι σύγχρονοι μαθητές διδάσκονται τις αξίες που αποτέλεσαν το θεμέλιο για το θαύμα του Εικοσιένα...

ΑΝ ΚΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ είναι για μας κάθε άλλο παρά άξιος ενασχολήσεως, ωστόσο φαίνεται πως είχε κι αυτός μάλλον καλή έμπνευση από τη 200ή επέτειο του 1821... Έτσι, ελληνικοί οίκοι και έλληνες σχεδιαστές ξεκίνησαν πρόσφατα να φτιάχνουν ενδύματα, κοσμήματα και άλλα, εμπνευσμένα από ήρωες/ηρώιδες της Επανάστασης και από τις παραδοσιακές ελληνικές φορεσιές: τη δοξασμένη φουστάνελα, το τσαρούχι, το φάρεο ή φάριο (καπέλο του Εύζωνα), τη

φέρμελη (γιλέκο) κ.ά. Δημιουργίες τους φέρουν πανέμορφα παραδοσιακά σχέδια, γεμάτα εθνικούς συμβολισμούς, και χρώματα όπως το πορφυρό κόκκινο που παραπέμπει στους αγώνες της εποχής, το χαρακτηριστικό ελληνικό

μπλε και το αγνό λευκό. Ξεχωρίζουν για την υψηλή αισθητική και τα πρώτης ποιότητας υλικά τους. Πολλές είναι χειροποίητες δημιουργίες που απαιτήσαν πολλές ώρες δουλειάς. «Η Ελληνική παράδοση και η περίοδος της επανάστασης είναι μια τεράστια πηγή έμπνευσης», λέει μία σχεδιάστρια, η οποία μάλιστα προσπαθεί να αναβιώσει και τεχνικές που χρησιμοποιούνταν παλιά, αλλά έχουν πλέον ξεχαστεί...

ΠΟΛΥΤΟΝΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ; Και μια και η εθνική επέτειος έδωσε ώθηση στην αναβίωση πολύτιμων στοιχείων του πολιτισμού μας, ας μην παραβλέψουμε και το σημαντικότατο για τον γλωσσικό μας θησαυρό στοιχείο του πολυτονικού συστήματος γραφής! Είναι σπουδαίο και ελπιδοφόρο το γεγονός ότι όλοι οι υπολογιστές διαθέτουν στις «γλώσσες» τους την Ελληνική πολυτονική, αλλά και ότι πλέον υπάρχουν καλά και μάλιστα δωρεάν λογισμικά που επιτρέπουν στον καθένα μας να πολυτονίζει τα κείμενά του ή να έχει εγκατεστημένη στο πληκτρολόγιό του τη δυνατότητα και για πολυτονικό σύστημα γραφής. Η εκμάθηση και η γραφή της ελληνικής στο πολυτονικό έχει πολλαπλή αξία, τόσο για την κατανόησή της και την ιστορική της συνέχεια, όσο και για τα οφέλη που παρέχει στην καλλιέργεια του μυαλού, όπως έχουν αποδείξει έρευνες, όπως συγκριμένα η έρευνα του Ανοικτού Ψυχοθεραπευτικού Κέντρου, που κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα παιδιά που διδάσκονται την ιστορική ορθογραφία αναπτύσσουν ταχύτερα και πληρέστερα τις νοητικές (αντιληπτικές) τους ικανότητες... Σίγουρα αξίζει να κάνουμε την προσπάθεια!

ΕΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ-ΡΩΣΙΑΣ

φέτος και η Πρεσβεία της Ελλάδος στη Μόσχα καλεί τη ρωσική νεολαία να γνωρίσει καλύτερα την Ελληνική Επανάσταση αλλά και τους ρώσους Φιλέλληνες, εκφράζοντας μέσα από σύντομα βίντεο τις σκέψεις της για το «Πώς κερδίζεται η Ελευθερία». Η αποστολή των βιντεοσκοπημένων μηνυμάτων ξεκίνησε από τον Μάρτιο με θέμα τα 200 χρόνια από την έναρξη του Αγώνα, συνεχίζεται τον Απρίλιο με θέμα τους Ρώσους φιλέλληνες ποιητές, τον Μάιο με τη Φιλική Εταιρεία, τον Ιούνιο με τον Διονύσιο Σολωμό, τον Ιούλιο με τον Ιωάννη Καποδίστρια κ.ο.κ μέχρι και τον Δεκέμβριο, οπότε και θα ολοκληρωθεί. Για όσους ενδιαφέρονται, τα βίντεο θα αναρτώνται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης της πρεσβείας.

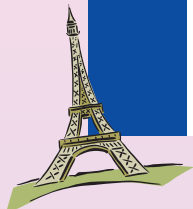
ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΣΧΕΔΙΑΖΟΥΝ

καινοτόμα συστήματα υποστήριξης τεθωρακισμένων, που έχουν κινήσει το ενδιαφέρον συμμάχων χωρών. Η Μ. Βρετανία που δοκίμασε ένα από αυτά στο πλαίσιο ασκήσεων βρίσκεται στη φάση συμφωνίας για συνεργασία, ενώ υπάρχουν προοπτικές και για άλλα πετυχημένα αντίστοιχα προϊόντα ελληνικών εταιρειών.

Φαίνεται ότι η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία αρχίζει να διεκδικεί ρόλο στις προσπάθειες συσφίξεως των σχέσεων της χώρας μας με συμμάχους.

Ο διωός σας ρεπόρτερ

Ρεαγίρ contre le harcèlement scolaire

"Nous disons non à l'intimidation. On va mieux." Athanasia

"Le harcèlement se définit comme une violence répétée qui peut être verbale, physique, psychologique. Il peut se prolonger sur les réseaux sociaux et on parle aussi du cyberharcèlement."

"Le silence dans l'intimidation ne mène nulle part!" Phoebé

"NOUS DISONS NON AUX DISCRIMINATIONS À L'ÉCOLE." Angelos

"Restez calme et dites non à l'intimidation à l'école." Nicolas

"Celui qui essaie de vous battre est déjà en dessous de vous" konstantinos

"Le harcèlement, c'est une honte!" Georges N.

"Nous respectons la diversité!" Georges P.

"Pas de violence à l'école.... Le harcèlement est un signe de personnalité faible et de faible niveau! Le silence est complice ... réagir et défendre la victime!" Amalia

"L'école est un lieu d'apprentissage et de joie et non de violence." Spyros

"Nous en avons marre de le harcèlement scolaire, un phénomène en toute hausse. Arrêtez créer un monde noir!" Christos

"On est tous pareils, arrêtez le harcèlement!" Anastasia

"Ce n'est pas cool. Cool, c'est aider les gens qui sont victimes d'intimidation!" Dimitra

Κείμενα μαθητών Α' Λυκείου
(6 Μαρτίου: Πανελλήνια Ημέρα κατά της σχολικής βίας)

Επιμέλεια: κ. Κ. Κουτλάκη, Εκπ/κός

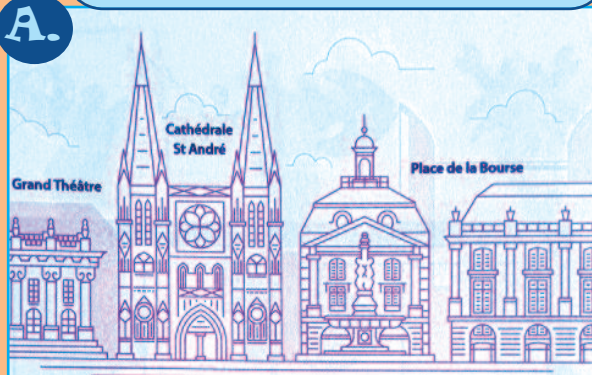
ΟΙ ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ

ΕΛΕΓΞΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΟΥ...

1. Ποιο ήταν το κανονικό όνομα του Νικηταρά;
2. Πότε απαγχονίστηκε ο Οικ. Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε΄;
3. Σε ποια ναυμαχία σκοτώθηκε ο Κανάρης;
4. Ποιος συνέλαβε τον Οδ. Ανδρούτσο;
5. Πότε έγινε η Έξοδος του Μεσολογγίου;
6. Ποιος νίκησε αλλά και τίμησε τον Παπαφλέσσα;
7. Τι είναι το Ζάλογο;
8. Πού πέθανε ο Αλ. Υψηλάντης;

ΒΡΕΣ ΤΙΣ 10 ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΙΚΟΝΕΣ.

A.

B.

Λύσεις προηγούμενου τεύχους:

Jeu des erreurs: 1. Τα πουλιά (στο διάστημα δεν υπάρχει αέρας) 2. Τα σύννεφα 3. Το τζιπ 4. Η τέντα 5. Η κάσκα (έπρεπε να τη φοράει ο αστροναύτης) 6. Ο σκύλος (κανένα ζώο δεν έχει πατήσει στο διάστημα) 7. Η σημαία (μόνο η αμερικανική σημαία στήθηκε στο διάστημα, το 1969).

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΑ: 1: Η ρεζέρβα!

► Καθηγητής: Τι έγινε στις 25 Μαρτίου, Δημήτρη;
Δημήτρης: Τίποτα, κύριε.
Καθηγητής: Πώς τίποτα;
Δημήτρης: Μα, αφού δεν είχαμε σχολείο, κύριε...

► Δάσκαλος: Ποιος κατέστρεψε τα Ψαρά, Γιάννη;
Κι ο Γιάννης αμέσως: Όχι εγώ, κύριε!

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Entrecroisements

Tu veux explorer Bordeaux comme un scientifique ?
Prépare ton équipement... et trouve les noms des objets illustrés dans la grille !

ΒΡΕΣ ΤΙΣ 10 ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

Ο Πυρσός

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

47

Γιορτάζουμε
την **25η Μαρτίου**
στο σχολείο μας

και μικροί...

και μεγάλοι!

Διαγωνισμός Υποτροφιών 2021

Σάββατο 15 Μαΐου 2021

Διαγωνισμός 8 Υποτροφιών για τη νέα σχολική χρονιά 2021-'22

για μαθητές Α' Γυμνασίου & Α' Λυκείου

Περισσότερες πληροφορίες: 27410-29663 και στο www.apostolospavlos.gr